

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خلاصه خطبه جمعه

سیدنا خلیفه پنجم حضرت مسیح موعود و امام مهدی علیه السلام در ۱۰ مه ۲۰۱۹ در مسجد بیت الفتوح لندن خطبه جمعه بیان فرمودند که با تراجم زبان های مختلف بر MTA زنده پخش شد.

در آغاز آنحضرت آیات سوره البقره ۱۸۴ تا ۱۸۷ تلاوت کردند و فرمودند که در این آیات خداوند متعال و جوب روزه، اهمیت این ماه، مسئولیت های مومنان و روش های استجابت دعا را بیان فرموده است. و برایمان ماهی را تعیین نموده است که در آن وی به بندگان بی نهایت نزدیک می شود و شیطان را به بند می کشد. پس وقتی که از طرف خداوند متعال برای بندگان این همه درهای رحمت و فضل گشوده می شود آنگاه چقدر بر ما واجب است که پس از شنیدن سخن خدا، تلاش کنیم که حق روزه را به جای بیاوریم. حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم در جایی فرمودند: اگر می دانستید که رمضان چه فضیلت هایی دارد و چطور و چقدر خداوند متعال در این ماه شما را مورد لطف قرار می دهد، آرزو می کردید تمام سال رمضان باشد و کل سال افضال و رحمت هایش را جذب کنید. بنابراین، خداوند متعال روزه را برای سود خودمان فرض نموده است، ما از روزه هر نوع سود اعم از معنوی و مادی می توانیم ببریم.

حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم نیز فرمودند که خداوند متعال هیچ نیازی به گرسنه ماندنتان ندارد. خداوند متعال پس از فرمودن اینکه روزه بر شما فرض گردیده است، در ادامه آیه می فرماید: این روزه بدین دلیل فرض گردیده است تا شما تقوا پیشه کنید و تقوا این است که شما از ضعف های معنوی و اخلاقی مصون بمانید. چنانکه قبلاً بیان کرده ام که حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم فرمودند که خداوند متعال هیچ نیازی به گرسنه ماندنتان ندارد مادامی که به سبب روزه آن سطح و معیار تقوا ایجاد نشود که با آن خودتان را از ضعف های معنوی و اخلاقی مصون بدارید، روزه گرفتن بی سود است. حضرت مسیح موعود علیه الصلوٰة والسلام در جایی تقوا را اینگونه شرح نمودند که فرمودند: برای گشتن انسان متقی ضروری است که وی در ترک امور بزرگ همچون زنا، دزدی، اتلاف حق مردم، خوردن حق کسی، ریاکاری، تصنع، تکبر، حقارت و بخل ثابت قدم باشد [یعنی این بدی ها را که ذکر شد صمیمانه رها کند] و از اخلاق زشت دوری ورزد و در مقابل این، در اخلاق نیکو پیشرفت نماید، با مردم به مهربانی و خوش رفتاری و همدردی برخورد کند، اخلاق خود را نیکوتر سازد.

آن حضرت می فرمایند: با خداوند متعال صدق و وفاداری راستین نشان دهد، برای تقوا و روحانیت بسیار ضروری است که وفاداری راستین و تقرب حقیقی به خداوند متعال باید باشد، باید مقام محمود خدمات را جستجو کند.

آن حضرت فرمودند: با رعایت این امور انسان متقی قرار می گیرد و کسانی که در وجودشان تمامی این امور جمع شود، همین افراد متقی حقیقی اند. پس این آن سطح و معیار تقواست که روزه دار حقیقی باید به آن برسد و به این سطح، وی در صورتی می رسد که روزه را از هر نوع آرایش های مادی پاک بدارد و تمام روز خود را در حالی سپری کند که از هر نوع ضعف های معنوی و اخلاقی اجتناب کند.

در خلال این روزهای معدودی هم اگر بیمار شوید یا سفری پیش آید در آن صورت در آن ایام از روزه رخصت دارید اما این تعداد روزه را در اثنای سال باید تکمیل نمایید و کسی که دایم المریض است و تنها بهانه نیست بلکه پزشک به او گفته که نباید روزه بگیرد، وی باید مسکینی را غذا دهد تا وی روزه بگیرد و این غذا دادن به مسکین هم منوط است به استطاعتش؛ ولی در صورت داشتن استطاعت آن، غذا دادن به فقیری واجب است مگر اینکه کسی وضعیت مالی اش تا این حد ضعیف باشد که وی خودش بر صدقه و کمک دیگران امرار معاش می کند، در غیر این صورت بقیه همه باید آنچه خودشان غذا می خورند همان غذا را به مستمندی بدهند تا وی بتواند روزه بگیرد.

آن حضرت می فرمایند: از فدیة، هدف همین است که قدرت روزه گرفتن طلبیده شود و این تنها به فضل خداوند اتفاق می افتد. آن حضرت می فرمایند که پس بر این باورم که بهتر است انسان دعا کند که پروردگارا، این ماه مبارکت است و من از آن دارم محروم می مانم و نمی دانم که سال آینده زنده هم می مانم یا نه یا آن روزه هایی که نتوانم بگیرم، بتوانم بعداً آنها را بگیرم یا نه، دوباره سلامتی اجازه آن را دهد یا نه. آن حضرت می فرمایند: پس از گفتن این، از او توفیق بطلبد.

آن حضرت می فرمایند: آری، دایم المریض، زنان شیرده و باردار که سال شان همینطوری بگذرد، برایشان تنها فدیة دادن کفایت می کند اما در کنار فدیة، در ماه رمضان ادامه دادن عبادات، ذکر الهی و نیکی های دیگر ضروری است؛ نه اینکه با دادن فدیة، از هر مسئولیتی راحت شدند. پس، اینان نیز از رمضان فیض خواهند برد اگر روزه نگیرند ولی فدیة دهند و

نیکی‌های دیگر را ادامه دهند. دادن فدیة و فراموش کردن نمازها و نیکی‌های دیگر نمی‌تواند شما را مومن حقیقی بسازد، اینطور نمی‌توانید از برکات رمضان بهره‌ای ببرید.

. سپس در آیه بعدی خداوند متعال می‌فرماید: در این ماه ما قرآن نازل کردیم که برایتان موجب هدایت است و دلایل روشن و آیات و معجزات آشکار دربر دارد.

بنابراین، قرآن شریف رابطه‌ای ویژه با این ماه دارد لذا باید تلاش کرد که در این ماه تلاوت آن شود و به آن تدبر و تعمق ورزیده و فرامین خدا را جستجو نموده و به آن عمل شود تا با عمل به دستورات خداوند متعال بتوانیم از روزه‌های ماه رمضان فیض حقیقی ببریم. هر کس به مطالب عمیق قرآن شریف نمی‌تواند به خودی خود پی ببرد لذا علاوه بر تلاوت قرآن شریف به همراه ترجمه آن که انسان می‌تواند خودش بخواند، در هر مکانی که از طرف نظام جماعت تدارک درس در مساجد دیده شده است، از آن باید استفاده کرد. همین‌طور روی ام تی ای، به طور مرتب تدارک درس دیده شده است، استفاده از آن ضروری است. درس‌های حضرت خلیفة المسیح الرابع ادامه دارد. فرمان حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم نیز همین است که در این ماه بیش از پیش قرآن شریف را تلاوت کنید.

یک احمدی را باید که در روزهای عادی بسیار زیاد به تلاوت قرآن شریف توجه کند اما در ماه رمضان به طور ویژه اهتمام تلاوت آن ضروری است و گرنه فقط روزه داشتن بی‌سود است.

بنابراین، برای درک قرآن شریف تقوا بی‌نهایت ضروری است. آن حضرت فرمودند: قرآن شریف کتاب خدا است و علوم آن به دست خداست لذا برای آن، تقوا حکم نردبان را دارد. تقوا به عنوان نردبان است، اگر از آن استفاده کنید، می‌توانید علوم قرآنی را درک کنید. آن حضرت می‌فرمایند: احمدی‌ها باید به این نکته بیندیشند که تنها به دنیا اشتغال نوزید بلکه سعی کنید که علوم قرآن شریف را نیز تحصیل نمایید.

بنابراین، قرآن را به تدبر و تعمق بخوانید و به آن چنان مهر و محبت ورزید که هیچگاه به کسی دیگر نوزیده‌اید زیرا چنانکه خداوند متعال خطاب به من فرمود: «الخیر کله فی القرآن» که تمام خیر و خوبی‌ها در قرآن شریف است، همین امر، حقیقت است.

پس ما به طور ویژه نیاز داریم که قرآن شریف را بخوانیم و درک کنیم و به توصیه‌های آن عمل کنیم.

سپس در آیه بعدی خداوند متعال می‌فرماید: بندگان من که در جستجوی من می‌باشند در ماه رمضان به طور ویژه از تو درباره من سوال می‌کنند. آنان در این ماه بیش از پیش بر این جستجوی خود می‌افزایند، به آنها بگو که من نزدیکشانم و صداهایشان را می‌شنوم و چنانچه خالصانه از من دعا کنند، دعاهایشان را مستجاب نیز خواهم کرد اما برای کسی که می‌خواهد دعایش مستجاب شود، ضروری است که وی نیز سختم را بپذیرد، خداوند متعال می‌فرماید که دستورم را بپذیرد، ایمان به من را قوی نماید.

. بنابراین، اول باید ما خودمان را بسازیم و در کنار تلاش خودسازی برای جذب فضل خداوند متعال، دعا ضروری است لذا دعا باید خواند؛ سپس خداوند متعال اسباب سکینت و آرامش ما را نیز فراهم خواهد نمود. بنابراین، در این ماه باید تلاش ویژه در این راستا انجام دهیم و گرنه هیچ حقی نداریم که از خداوند متعال شکوه و شکایت بکنیم که دعاها را مستجاب نمی‌کند.

درباره روش دعا کردن و آنچه ساختن وضع خود که برای استجاب دعا ضروری است، حضرت مسیح موعود علیه و السلام چطور راهنمایی فرموده‌اند، آن حضرت می‌فرمایند: این کاملاً حقیقت دارد که آنکه تنها دعا می‌کند و اعمال را انجام نمی‌دهد وی در واقع دعا نمی‌کند بلکه خداوند متعال را می‌آزماید. قبل از دعا به کار بردن تمام قوا [برای انجام آن کار] ضروری است و همین معنی دعاست.

سپس آن حضرت می‌فرمایند که این تصور نکنید که ما نیز هر روز دعا می‌کنیم و تمام نماز، خود دعا است که می‌خوانیم. بدون شک نماز دعا است اما به همراه آن، آن احساس نیز باید دست بدهد که هدف حقیقی دعاست، ایجاد آن احساس نیز ضروری است. آن حضرت فرمودند: زیرا آن دعایی که پس از معرفت و فضل الهی ایجاد می‌شود، صبغه دیگری و احساسی جداگانه‌ای دارد، آن چیزی است که فنا کننده است، آتشی است که می‌گدازد، کشش مقناطیسی برای جذب رحمت الهی است، مرگ است اما سرانجام زنده می‌کند، سیلی تند است ولی عاقبت کشتی می‌گردد، طوفان دریا است ولی همان طوفان تبدیل به کشتی می‌شود، وسیله نجات می‌گردد. آن حضرت فرمودند: هر کار خراب شده با آن می‌تواند درست شود، هر زهری با آن تبدیل به پادزهر می‌شود. پس دعای حقیقی اینقدر تاثیرگذار است.

. به دعا انسان چنان به خداوند متعال نزدیک می‌شود چنانکه جانتان به شما نزدیک است. اولین نعمت دعا این است که در انسان تحولی پاک ایجاد می‌شود.

آن حضرت فرمودند: خلاصه، دعا آن اکسیری است که مشت خاک را کیمیا می‌سازد، آبی است که کثافت و آرایش‌های درونی را می‌شورد، به دعا روح ذوب می‌شود و مثل آب، روان شده و در آستانهٔ حضرت احدیت می‌افتد. پس این آن حالتی است که باید در وجود خود ایجاد کنیم تا بتوانیم منظره‌های استجاب دعا را مشاهده کنیم. در کنار روزه‌های رمضان، از حقیقت عبادت نیز فیض ببریم و منظره‌های استجاب دعاها را ببینیم.

آنحضرت در آخر برای جماعت احمدیه و ملت اسلامی را تحریک دعا فرمود و دکتر طاهر عزیز احمد اسلام آباد و دکتر افتخار احمد امریکه مرحومین را ذکر خیر کرد و پس از نماز، هر دو نماز میت غایب نیز اقامه کرد.